

22140161

ROMANIAN A: LITERATURE – HIGHER LEVEL – PAPER 1
ROUMAIN A : LITTÉRATURE – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
RUMANO A: LITERATURA – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Friday 9 May 2014 (morning)

Vendredi 9 mai 2014 (matin)

Viernes 9 de mayo de 2014 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a literary commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is *[20 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire littéraire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[20 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario literario sobre un solo pasaje.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[20 puntos]*.

Analizați literar **unul** din următoarele pasaje:

1.

Se vorbește frumos în țara măgarilor. Sunt printre ei de aceia, și nu deloc puțini, de pe ale
căror buze curg vorbele mai dulci decât mierea. Îți face bine la suflet să-i auzi rostindu-și perlele
de vorbă și de cuget: cum îți dezmiardă urechea, îți alintă gândurile, îți înfioară închipuirea și,
legănându-te pe aripile ușoare ale cuvântului lor măiastru, te înalță mai presus de tine însuși,
5 mai presus de nimicniciile zilnice într-o lume nouă și minunată. Ei te înalță în acele sfere de
neîntinat albastru, unde domnește virtutea, se practică dezinteresul, se caută adevărul și se sorb cu
nesaț razele dătătoare de fiori sacri ale frumosului. [...] Da, în meșteșugul de a rândui vorbele așa
fel ca să sune frumos și dulce, măgarul nu-și găsește pereche pe fața pământului. Dar ce să-i mai
dăm și acum acest nume? Căci în aceste mari clipe când se află în grădina fermecată unde cresc
10 florile cuvântului, departe de a mai semăna a patruped, el plutește sus, într-o aureolă de cea mai
pură și mai adevărată omenie, de pare că pe lume nu e om mai desăvârșit ca dânsul.

E drept, fără a fi mare patriot, înfocat iubitor de măgărimă, și se umple totuși inima de
nesfârșită mâhnire de a vedea pe acești minunați stăpânitori ai graiului renegându-și cu atâta
ușurință pe dinafară realitatea lor măgărească de dinăuntru. Și te întrebi cu bun temei dacă în
15 sufletul lor licărește atât de palid flacăra conștiinței naționale, ca să-și poată tagădui în așa măsură
de fățarnicie însușirile adânci ale neamului. Decât, trecând peste această jalnică rătăcire în vorbe,
îți tresaltă ființa întreagă de fiori de bucurie, că cel puțin în fapte ei se trezesc din ameteala dezicerii
de sine și se revelează înotând cu mândrie în toată adevărata lor măgărie goală. Atunci, în adevăr,
față de zelul cinstit de a ajunge pe de-a-ntregul ce i-a sortit natura, poți zice cu deplină mulțumire
20 morală: ecce asinus!

El e nedestoinic, sărmanul măgar, de faptă dezinteresată, de cavalersim și bravură, de vitejie
pentru ea însăși. Scurt, el nu e în stare a săvârși frumosul numai din dragostea pentru frumos.
Între cer și pământ nu s-a zămislit încă animal mai puțin chemat ca dânsul de a fi preot al Ideii,
de a face slujbă divină în templul Idealului. Laș, nepăsător, mucegărit de putred la conștiință,
25 urecheatul are nevoie de o pârgie puternică care să-l scoată din nesimțirea sa față de tot ceea ce e
frumos și nobil și să-l pună în mișcare. Dar care e această perlă fermecată, a cărei magică licărire
e în stare să scoată chiar și pe măgar din lașitatea sa înnăscută și să-l hotărască la faptă? Ea se
numește bacșiș.

Ștefan Zeletin, *Din țara măgarilor* (1916)

2.

Era o podgorie, poate un han,
Era și o hrubă acolo cu vin.
Scobită-n adânc, cu trepte-n declin,
Era o podgorie, poate un han.

5 Și poate visam, dar cred că priveam
Două glezne-n adânc, două albe chemări!
Și-un cântec de fată-n adânc auzeam
Și plânsetul vinului curs în căldări.

Afară era o căldură de iad
10 Și-o muzic-a iadului – scripci și pocale.
Acolo-n răcorile beznei
Luminile gleznelor albe și pale.

Oh, lunecoase miragii,
Tandre ocoluri în timp,
15 Miezul atâtor ravagii,
Subteranul Olimp!

Nicolae Labiș, *Contemplație* (1952)